

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ สุขวิณะวัหหลวง : การศึกษาเชิงวิเคราะห์ที่บทบาทที่มีต่อสังคม

ชื่อผู้เขียน นางสุพิน ฤทธิ์เพ็ญ

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวรรณกรรมล้านนา

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์เอมอร	จิตตะโสภณ	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสาวภา	เจริญขวัญ	กรรมการ
ศาสตราจารย์มณี	พยอมยงค์	กรรมการ
ดร. อานันท์	กาญจนพันธุ์	กรรมการ

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์บทบาทที่มีต่อสังคมของวรรณกรรมเรื่อง **สุขวิณะวัหหลวง** ซึ่งแพร่กระจายอยู่ในกลุ่มชาติพันธุ์ไท 4 กลุ่ม อันได้แก่ ไทยวน ไทลื้อ ไทจีน และไทใหญ่ โดยศึกษาถึงแหล่งกำเนิดและการแพร่กระจาย บทบาทที่มีต่อสังคม รูปแบบและเนื้อหา

การศึกษาแหล่งกำเนิดเชื่อว่า วรรณกรรมเรื่อง **สุขวิณะวัหหลวง** มีแหล่งกำเนิดในกลุ่มชนชาวไทจีนเมืองเชียงตุง ประเทศพม่า และเป็นวรรณกรรมซึ่งสร้างสรรค์มาจากเรื่องราวที่มีความเกี่ยวข้องผูกพันกับกลุ่มชน บราควินในบริบททางสังคมของกลุ่มชนชาวไทจีนในฐานะวัฒนธรรมรอง ในขณะที่วรรณกรรม **มหาชาติ** มีฐานะเป็นวัฒนธรรมหลัก วรรณกรรมเรื่องนี้มีบทบาทตอบสนองความต้องการทางด้านจิตใจ เป็นเครื่องแสดงเอกลักษณ์ของกลุ่มชน เป็นกลไกทางสังคมในการสร้างมาตรฐานจริยธรรมและวางแผนพฤติกรรมของกลุ่มชน วรรณกรรมเรื่อง **สุขวิณะวัหหลวง** มี 2 สำนวน คือ สำนวนร้อยแก้วอันเป็นรูปแบบดั้งเดิม และสำนวนร้อยกรองอันเป็นรูปแบบที่ได้รับการพัฒนาขึ้นมาภายหลัง วรรณกรรมเรื่องนี้มีการแพร่กระจายทั้งความเป็นวรรณกรรม และเส้นทางวัฒนธรรมด้านประเพณี พิธีกรรม รวมทั้งจิตรกรรมฝาผนัง ไปสู่กลุ่มชนอื่น ๆ ตามเส้นทางการค้า

และการติดต่อทางวัฒนธรรม

ในด้านเนื้อหาเชื่อว่า ภูมิชาวไทเงินเป็นผู้สร้างสรรค์วรรณกรรม **สุขวัดชะว้าหลวง** ขึ้น เพื่อเก็บบันทึกและนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับบรรพบุรุษ ค่านิยมพื้นฐานด้านคุณธรรม และวัฒนธรรม ประจำถิ่น อันเป็นการสร้างจิตสำนึกร่วมต่อท้องถิ่นแก่กลุ่มชน วรรณกรรมเรื่องนี้มุ่งแสดงให้เห็นคุณ ประโยชน์ของการประพฤติธรรมโดยอาศัยบทบาทของตัวละครเอกฝ่ายหญิง เป็นสื่อกลาง ส่วนในด้าน รูปแบบ วรรณกรรมเรื่องนี้ใช้รูปแบบของชาดกในการนำเสนอ คำประพันธ์ที่ใช้ได้แก่ร้อยยาว การ สร้างสุนทรียภาพในวรรณกรรมเรื่องนี้เป็นไปอย่างเรียบง่าย การที่ผู้สร้างสรรค์กับผู้ใช้วรรณกรรม มีพื้นฐานและประสบการณ์ทางวัฒนธรรมร่วมกัน จึงเกิดการประสานสอดคล้องกันในด้านความคิดและ ความงามที่สื่อไว้ในวรรณกรรม ส่งผลให้วรรณกรรมเรื่อง **สุขวัดชะว้าหลวง** ได้รับความนิยมน้อมรับ จากกลุ่มชนชาวไทเงินด้วยดี

Thesis Title **Sujawannawualuang : An Analytical Study of Its Role
in Society**

Author **Mrs. Supin Ritpen**

M.A **Lanna Language and Literature**

Examining Committee :

Associate Professor Em-On Chittasobhon **Chairman**

Assistant Professor Saowapha Charoenkwan **Member**

Professor Manee Payomyong **Member**

Dr. Anan Ganjanapan **Member**

Abstract

The purpose of this thesis is to analyze the social role of Sujawannawualuang Literature, which has spread among the four Tai groups : Tai Yuan, Tai Lue, Tai Khun and Tai Yai, by studying its origin and dissemination, its role in society, as well as its form and content.

The study believes that Sujawannawualuang Literature originated among Tai Khun group in Chiang Tung, Burma, and was constructed from the stories relating to the Tai Khun group which were based on the social context of the subculture, while Mahachat Literature was the dominant culture. Sujawannawualuang Literature reflects people's needs and identity, and is also a social mechanism by which people formulate moral and behavioural standards. Sujawannawualuang Literature has two forms, in prose (the original form) and in verse (the adapted form).

This literature has spread to other Tai groups through trading and cultural contacts and persisted in the form of literature, traditions, ceremonies and wall paintings.

It is believed that a Tai Khun monk constructed this literature to record and present the origins of his predecessors, and the basic local ethical values and culture in order to formulate people's collective consciousness. This literature shows the merit of dhamma practice by using the heroine's role as a model. Furthermore, this literature uses the Jataka form to present the story. The verse form is Rai - Yao. The aesthetic form of this literature is directly and simply created. Since the constructor and the literature users share the same basic cultural experience, the content corresponds with the aesthetic form helping the Tai Khun group to appreciate Sujawannawualuang Literature.